

Dosarul nr. 3ra-80/22
2-20039018-01-3ra-27012022

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: T. Avasiloaie)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, Vl. Clima, E. Palanciuc)

DECIZIE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, și recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi mun. Chișinău, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux”, Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Consiliul comunei Băcioi și casată hotărârea din 16 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă, prin care acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 20 martie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” s-a adresat cu acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău solicitând anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 22 februarie 2020 Consiliul comunei Băcioi a emis decizia nr.5/21 „Cu privire la abrogarea Deciziilor Consiliului comunei Băcioi” prin care a decis: de a abroga decizia Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14

octombrie 2014 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”; decizia Consiliului comunei Băcioi nr.9/5 din 29 decembrie 2014 „Cu privire la operarea modificărilor în decizia Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”; de a întocmi cererea de chemare în judecată cu privire la declararea nulă a contractului de arendă nr.XXXXX încheiat între Primăria comunei Băcioi și Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”.

Consideră reclamanta că, decizia Consiliului comunei Băcioi nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” este neîntemeiată și ilegală.

Mai indică reclamanta că, decizia nr.5/21 din 22 februarie 2020 a fost luată sâmbătă, care este zi nelucrătoare, respectiv, Consiliul comunei Băcioi s-a întrunit și a ținut ședința în afara orelor de muncă, fapt care trezește suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ și procesul de primire a deciziilor de către consiliu.

Mai comunică că, ședința a avut loc fără notificarea scrisă sau verbală a companiei Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, ceea ce nu a permis prezența reprezentanților la ședință și nu a oferit posibilitatea de a discuta în mod public problema ce ține de terenul transmis în arenda companiei Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”.

Menționează reclamanta că, potrivit art.64. alin.(1) lit.a) din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Decizia nr.6/5 din 14 octombrie 2014 a fost supusă controlului legalității din partea Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în anul 2014, ceea ce confirmă legalitatea acestor decizii, or, aceste decizii nu pot fi anulate după expirarea a 5 ani.

Explică că, prin scrisoarea nr.1304/01-2105 din 09 decembrie 2014 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat modificarea Deciziei nr.6/5 din 2014 doar în partea ce ține cuantumul plății de arendă, referitor la celelalte subiecte Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu a avut obiecții, considerându-le legale.

Reține că, prin decizia nr.9/5 din 29 decembrie 2014 a fost modificat p.3.1 al deciziei nr.6/5 din 2014 referitor la plata de arendă anuală din 175 lei în 6071,31 lei.

Reclamanta notează că, decizia nr.5/21 din 2020 a fost luată în temeiul Avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019, în care este specificat că, comisia „acceptă abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi privind darea în arendă a lotului 0,47 ha, număr cadastral XXXXX”.

Indică faptul că, lotul de teren de 0,47 ha care a fost dat în arendă Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” are numărul cadastral XXXXX, iar terenul cu numărul cadastral XXXXX aparține Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” cu drept de proprietate și are suprafața de 1,4695 ha.

Sustine că, această eroare considerabilă demonstrează că Avizul comisiei specializate care a stat la baza primirii Deciziei nr.5/21 din 2020 este unul incorect, iar analiza efectuată de comisia specializată este una superficială și neprofesionistă. Acest document a dus în eroare toți membrii Consiliului comunei Băcioi și în consecință a dus la aprobarea unei decizii ilegale.

Mai invocă că, în partea introductivă a deciziei nr.5/21 din 2020 sunt specificate un șir de acte legislative în temeiul cărora a fost emisă decizia și anume: Legea nr.91 din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, lege care a fost abrogată prin Legea nr.29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice, care a fost publicată în Monitor Oficial nr.142-148 din 04 mai 2018, astfel o decizie emisă în baza unui act legislativ nevalabil poate fi considerată nulă.

Reclamanta comunică că, drept temei de anulare a deciziei nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și a deciziei nr.9/5 din 2014 este și faptul că terenul dat în arendă cu suprafața de 0,47 ha, nu este adiacent terenului ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” cu numărul cadastral XXXXX, fiind amplasat în zona de protecție a drumului național, ce pot crea obstacole la trafic, posibila defrișare de pe aceste două terenuri a arborilor și arbuștilor (stejari, pini, brazi etc.) prețioși, știrbind imaginea spre capitala Chișinău și Aeroportul Internațional Chișinău.

Reclamanta notează că, aceste temeiuri nu corespund realității deoarece conform p.1 din decizia nr.6/5 din 2014 s-a dispus transmiterea în arendă Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” pe un termen de 50 ani a unui lot de pământ cu suprafața 0,47 ha, adiacent terenului cu numărul cadastral XXXXX care este necesar Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” pentru utilizarea în procesul tehnologic, iar, conform p.2 din decizia numărul 6/5 din 2014 se permite Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” proiectarea și construcția pe lotul de pământ cu suprafața 0,5907 ha din comuna Băcioi a căilor de acces (intrare/ieșire) din/spre bd. Dacia și de-a lungul terenului privat pentru accesul public către terenul cu numărul cadastral XXXXX și întreg masivul cu definitivarea schemei de trafic rutier a întregului masiv, conform Planului de amenajare a lotului elaborat de institutul municipal de protecție Chișinău Proiect și aprobat de Primăria comunei Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate private a Societății Comerciale „Rumeon” Societate cu Răspundere Limitată.

Reclamanta relatează că, pe terenul cu suprafața 0,5907 ha a fost permisă proiectarea și construcția căilor de acces (Intrare/ieșire) din/spre bd. Dacia pe terenul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” care lipsesc și nu permit accesul către terenul proprietate privată. Toate lucrările de proiectare și construcție a căilor de acces urmau să fie efectuate din contul Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”, rămânând a fi terenul conform p.2.1 din decizia nr.6/5 din 2014 - de uz public. Astfel, proiectarea și construcția căilor de acces (intrare/ieșire) din/spre bd. Dacia ar asigura accesul către terenul XXXXX și întreg masivul pentru toți proprietarii terenurilor din această zonă.

Transmiterea în arendă a lotului cu suprafața de 0,47 ha a fost efectuată cu scopul amenajării teritoriului adiacent conform cerințelor de landșaft în baza unui Dendra Proiect și potrivit p.1.1 din decizia nr.6/5 din 2014 pe teren vor fi efectuate lucrările de

amenajare prin înverzire, iluminare, montarea dispozitivelor de semnalizare și informare, montare a pavajelor, trotuarelor ș.a..

Mai notează că, adoptarea deciziei nr.6/5 din 2014 a avut loc cu examinarea de către Consiliul comunei Băcioi a Planului de amenajare a lotului elaborate de Institutul municipal de proiectări Chișinăuproiect, iar, acest proiect a fost aprobat de următoarele autorități: Primăria comunei Băcioi, Arhitect-șef a comunei Băcioi, Primăria mun. Chișinău, Arhitect-șef al municipiului Chișinău, Secția supraveghere transport și circulația rutiera, Direcția salvatori și Pompieri, Direcția Generală transport public și căi de comunicații, Asociația gospodăriilor spațiilor verzi, Centrul National de Sănătate publică.

Menționează că, planul căilor de acces (intrare/ieșire) din/spre bd. Dacia a fost aprobat anterior de Primarul comunei Băcioi și nu blochează vizibilitatea terenurilor învecinate, nu încalcă drepturile altor proprietari de terenuri. Căile de acces sunt concepute ținând cont de dezvoltarea viitoare a întregului sector și în interesele tuturor cetățenilor care locuiesc.

Referitor la posibila defrișare de pe aceste două terenuri a arborilor și arbuștilor prețioși (stejari, pini, brazi etc.), menționează că, proiectarea intrărilor/ieșirilor a fost realizată ținând cont de eludarea defrișării arborilor și arbuștilor. Planul a fost coordonat inclusiv cu Asociația gospodăriilor spațiilor verzi responsabilă, inclusiv de protecția spațiilor verzi.

Ce ține de amenajarea acestor două terenuri, conform Planului de amenajare a lotului elaborat de institutul municipal de proiectări Chișinău Proiect, acesta îmbunătățește imaginea spre capitala Chișinău și Aeroportul Internațional Chișinău.

Susține că, chiar dacă aceste două terenuri posibil se află în zona de protecție a drumului național, aceste terenuri sunt utilizate pentru aceleași scopuri și nu schimbă destinația acestora și sunt folosite pentru proiectarea și construcția - cailor de acces intrare/ieșire din/spre bd. Dacia.

Specifică faptul că, proiectul a fost aprobat de Secția supraveghere transport și circulația rutieră și Direcția Generală transport public și căi de comunicații, respectiv, au fost luate în calcul toate circumstanțele, inclusiv excluderea tuturor obstacolelor pentru trafic rutier.

Invocă că, prin anularea deciziei nr.6/5 din 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” nu va avea acces (Intrare/ieșire) din/spre bd. Dacia la terenul proprietate privată cu numărul cadastral XXXXX, acces care îl au alți proprietari ai terenurilor cu ieșire spre bd. Dacia, ceea ce poate fi considerat o discriminare.

Mai menționează că, în cazul în care decizia nr.5/21 din 2020 nu va fi anulată, vor solicita de la administrația publică locală recuperarea investițiilor realizate de compania „Rumeon” Societate cu Răspundere Limitată, care se ridică la câteva milioane de lei și a prejudiciilor materiale în legătură cu aceasta, ceea ce va duce la pierderi semnificative pentru bugetul local, precum și pierderea imaginii Republicii Moldova în fața partenerilor din vest, ca țară care nu protejează investițiile în economia sa.

Consideră că, aceste temeuri, precum darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” contravin

art.3 pct.2 din Legea drumurilor nr.509-XIII din 22 iunie 1995, nu pot servi la anularea deciziilor, din următoarele considerente.

Reclamanta indică că, potrivit art.3 pct.2 din Legea 509/1995, în limita zonelor de protecție se stabilesc cerințe specifice pentru proprietarii și utilizatorii de terenuri. Aceste prevederi sunt prezentate în anexa nr.1 secțiunea II a legii 509/1995 și nici una din prevederile indicate nu a fost încălcată.

Certificatul de urbanism nr.69 din 11 octombrie 2016 eliberat de Primarul comunei Băcioi a interzis construcțiile capitale, dar numai căii de acces intrările/ieșirile care sunt structuri temporare.

Cu privire la faptul că, darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” contravine art.47, 51 din Codul funciar nr.828-XII din 25 decembrie 1991, reclamanta consideră că, aceste temeuri indicate nu pot servi la anularea deciziilor pe motiv că, terenul cu numărul cadastral XXXXX rămâne teren de uz public.

Referitor la art.51 din Codul funciar invocat în decizia contestată, reclamanta comunică că, conform proiectului Planul de amenajare a lotului elaborat de Institutul municipal de proiectări Chișinău Proiect toate plantațiile verzi au fost păstrate, iar, proiectul a fost aprobat de autoritatea specializată Asociația gospodăriilor spațiilor verzi.

În privința art.921 alin.(2) din Codul Civil indicat ca temeuri în decizia nr.5/21 din 2020, reclamanta invocă că, acest articol nu este relevant deoarece nu există temeuri legale pentru rezoluțiunea contractului de arendă.

Ținând cont de art.2 alin.(7) din Legea nr.91 din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, indicat în decizia contestată, reclamanta consideră că, aceste temeuri indicate nu pot servi la anularea deciziilor deoarece cum, a indicat în punctul 4 al prezentei cereri, Legea nr.91 din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor a fost abrogată prin Legea nr.29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice, care a fost publicată în Monitorul Oficial nr.142 -148 din 04 mai 2018.

Notează că, potrivit deciziei nr.5/21 din 2020 darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” contravine art.4 alin.(9) din Legea nr.1308-XMI din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

Reclamanta consideră că, acest articol nu este aplicabil, deoarece conține prevederi referitor la vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate publică, nu și transmiterea în arendă sau utilizarea pentru proiectarea și construcția căilor de acces.

Potrivit deciziei nr.5/21 din 2020 darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privata a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” contravine art.77 alin.(5) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația locală.

Indică că, aceste temeuri nu pot servi la anularea deciziilor, deoarece art.77 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală conține în total 3 alineate, iar alin.(5) la care face referire Consiliul nu există.

Reclamanta își întemeiază acțiunea conform art.10, 21, 31, 36, 118 alin.(2), (3), 120 alin.(1), lit. h), 124, 132, 137 alin.(1), (2), 139 alin.(1), 163 lit.a), 164, 172, 206 lit.(a), 207, 224 alin.(1), lit.a) din Codul administrativ al Republicii Moldova, art. art.239-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova.

La 25 mai 2020, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi”.

În motivarea acțiunii a indicat că, efectuând controlul de legalitate a constatat că, decizia vizată a fost adoptată contrar prevederilor legale.

Menționează Oficiul Teritorial Chișinău, faptul că, reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței Consiliul comunei Băcioi din 22 februarie 2020, emitentul nu a respectat procedura de înștiințare a participanților, referitor la procedura administrativă inițiată.

Totodată, persoana juridică, beneficiar al actului administrativ contestat nu i s-a respectat dreptul de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis și de a prezenta anumite argumente sau probe, potrivit art.94 Cod administrativ.

Susține Oficiul că, la adoptarea deciziei contestate Consiliul nu a prezentat careva argumente în favoarea revocării actului administrativ legal favorabil, totodată nu a respectat termenul de un an în care autoritatea emitentă avea dreptul de a revoca un atare act conform art.70 alin.(1) Cod administrativ.

Mai mult ca atât, potrivit pct.1; pct.3.2.4; pct.7.3.1 a contractului de arendă nr.XXXXX actul administrativ contestat reprezintă parte integrantă al acestuia, respectiv un contract civil nu poate fi modificat în mod unilateral fără acordul ambelor părți.

Cu trimitere la art.327 alin.(1), art.348 Cod Civil, Oficiul consideră că, aceste norme nu admit abateri și prevăd conduita de urmat, iar încălcarea acestor norme duce la nulitatea actului.

Își întemeiază acțiunea în conformitate cu art.61, 64, 68 al Legii nr.436- XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art.203 lit.(c); 204; 206 alin.(1) lit.a); art.211, 212 Cod administrativ al Republicii Moldova nr.116 din 19 iulie2018 și art.277, art.278 Cod de procedură civilă.

Prin încheierea din 21 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” cu privire la suspendarea executării deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” (f.d.27, vol.II).

Prin încheierea din 15 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi, persoană terță Societatea cu Răspundere

Limitată „Rumeon” cu privire la anularea deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” a fost conexată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” împotriva Consiliului comunei Băcioi cu privire la anularea deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și anularea avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019, pentru a fi examinate într-un singur proces (f.d.42, vol.II).

Prin hotărârea din 16 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” împotriva Consiliului comunei Băcioi mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019.

A fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” cu privire la anularea deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi”.

A fost anulată decizia Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău” și avizul Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești a Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău din 19 decembrie 2019 (f.d.46, 55-58 vol.II).

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 11 noiembrie 2020 și la 11 ianuarie 2021, Consiliul comunei Băcioi, municipiul Chișinău a depus apel împotriva hotărârii din 16 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată (f.d.52-53, 63-66 vol.II).

Prin încheierea protocolară din 24 februarie 2021 a instanței de apel a fost atras în proces, în calitate de persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux” (f.d.104, vol.II).

Prin încheierea protocolară din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost atras în proces, în calitate de persoană terță, Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” (f.d.145, vol.II).

Prin decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Consiliul comunei Băcioi, a fost casată hotărârea din 16 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă prin care, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău, persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux” și Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019, a fost respinsă (f.d.172, 173-185, vol.II).

La 21 octombrie 2021, recurenta Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, a depus recurs nemotivat, iar, la 05 ianuarie 2022, prin intermediul secției documentare procesuală a cauzelor civile a Curții Supreme de Justiție, Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 16 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.191-192, vol.II, 3-10, vol.III).

În motivarea recursului a indicat că, cu decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău nu este de acord, o consideră ilegală și pasibilă de a fi supusă casării integrale.

Consideră că, instanța de apel eronat a reținut că, de către Consiliul comunei Băcioi a fost respectat dreptul recurente de a fi audiată înainte de emiterea actului administrativ individual, făcând referire în acest sens la prevederile art.94 din Codul administrativ.

În continuare accentuează că, nu a fost înștiințată despre amânarea ședinței pentru data de 22 februarie 2020. Ședința Consiliului comunei Băcioi și emiterea actului administrativ individual contestat a avut loc în lipsa recurente.

În această ordine de idei consideră că, constatarea Curții de Apel Chișinău în privința faptului că, recurente Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” nu i-a fost îngădit accesul la procedura administrativă, precum și dreptul de a fi chemată și audiată în raport cu circumstanțele relevante pentru actul administrativ individual contestat, este vădit eronată, fapt care atrage implicit ilegalitatea deciziei supuse recursului.

Mai notează că, însăși Consiliul comunei Băcioi în cererea de apel recunoaște în mod expres lipsa probelor în vederea înștiințării și invitării în ședință a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”.

Totodată, menționează că, instanța de apel, în pofida prevederilor legale privind obligația instanței de judecată de a motiva hotărârea pronunțată, a omis în decizia supusă recursului să se expună în privința tuturor argumentelor invocate de părți, reținând în motivarea soluției adoptate doar argumentele părții apelante. Ce ține de argumentele părții intimată, instanța de apel nici nu le-a pomenit în decizia din 13 octombrie 2021, nu le-a dat nici o apreciere, nu a motivat respingerea acestora, fapt care echivalează cu îngădirea dreptului la un proces echitabil în sensul art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

În opinia recurente, decizia contestată nu întrunește cerințele legale enunțate, mai mult ca atât, decizia emisă nu conține o motivare deplină, coerentă, clară, precisă și certă, este contrară situației de fapt constatate din cercetarea probelor și normelor de drept aplicabile.

În continuare, cu referire la prevederile art.6, 22, 87 alin.(1) din Codul administrativ consideră că, autoritatea publică nu a luat în considerație nici o probă, nici o faptă, unica probă în cadrul procedurii administrative fiind doar Avizul Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019, din care nu rezultă care probe/fapte au stat la baza concluziei Comisiei că, deciziile

Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/7 din 29 decembrie 2014 urmează a fi abrogate.

Mai consideră recurenta că, instanța de fond corect a constatat că, la emiterea deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 Consiliul comunei Băcioi a încălcat limitele legale ale dreptului discreționar conform scopului acordat de lege, pe când instanța de apel eronat a reținut respectarea de către autoritatea publică a dreptului discreționar, contrar prevederilor art.225 din Codul administrativ.

Din actul administrativ individual contestat rezultă cu certitudine că, acțiunile întreprinse de către pârât sunt în contradicție cu normele de drept expuse mai sus, sunt întemeiate pe norme de drept material neexistente și abrogate, prin urmare, consideră că, este irelevantă efectuarea triplului test prevăzut de art.29 alin.(2) din Codul administrativ.

În susținerea poziției recurenta mai indică că, actul administrativ individual contestat este nemotivat, din așa-zisa motivare a acestuia nicidecum nu se desprinde oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, precum nici descrierea succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului.

În aceeași ordine de idei, menționează că, se confirmă prin emiterea actului administrativ individual contestat încălcarea principiului securității juridice.

Deci, după cum corect a constatat instanța de fond, autoritatea publică urma să revoce actele administrative individuale favorabile, deciziile Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/7 din 29 decembrie 2014, conform prevederilor art.146 din Codul administrativ, la caz Consiliul comunei Băcioi făcând abstracție totală de prevederile legale respective.

În continuare, notează că, legiuitorul a stipulat exhaustiv termenul de un an pentru revocarea actului administrativ, calculat din momentul în care autoritatea publică competentă conform art.148 a aflat despre toate faptele necesare pentru o decizie de revocare, acest termen fiind un termen de decădere.

Menționează că, la emiterea atât a deciziilor Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/7 din 29 decembrie 2014, cât și la emiterea deciziei nr.5/21 din 20 februarie 2020, raportor a fost D. Stănilă (reprezentant al autorității publice), existând prezumția cunoașterii de către autoritatea publică a circumstanțelor în care au fost emis actele administrative respective. În contextul dat, chiar în ipoteza emiterii deciziilor Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/7 din 29 decembrie 2014 contrar prevederilor legale, așa cum susține instanța de apel în decizia supusă recursului, termenul de un an (de decădere și care nu poate fi restabilit) începe să curgă de la data emiterii acestor decizii, adică de la 14 octombrie 2014 și respectiv, 29 decembrie 2014, astfel termenul de un an fiind cu certitudine depășit, fapt care confirmă încălcarea principiului securității juridice.

Reiterează că, la emiterea deciziei nr.5/21 din 20 februarie 2020, Consiliul comunei Băcioi nu a argumentat exercitarea dreptului discreționar, temeiurile de revocare a actelor administrative legale favorabile - deciziilor Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/7 din 29 decembrie 2014, precum nu a argumentat/justificat în nici un mod condițiile de respectare a termenului de un an, în

interiorul căruia era în drept să revoce actele respective, precum este omisă și motivarea deciziei nr.5/21 din 20 februarie 2020 contrar art. art.31, 118 Codul administrativ.

La 13 ianuarie 2022, prin intermediul direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 16 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.199-202, vol.II).

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia Curții de Apel neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, întrucât instanța de apel a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului și în conformitate cu art.432, alin.(2) lit.d) al Codului de Procedură Civilă al RM, constituie temei de casare a deciziei Curții de Apel.

Consideră că, instanța de fond a stabilit pe deplin că, Consiliul local nu a respectat normele legale privind inițierea procedurii administrative și nu a înștiințat în prealabil agentul economic Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” despre proiectul de decizie ce urma a fi examinat la ședința consiliului, făcând referire în acest sens la prevederile art.70 alin.(1), 94 din Codul administrativ.

Astfel, consideră că, conform procesului verbal al ședinței Consiliului comunei Băcioi din 22 februarie 2020 s-a constatat că, consiliul local nu a respectat procedura sus menționată și anume înștiințarea participanților referitor la procedura administrativă inițiată.

Cu referire la prevederile art.139 alin.(4), 140, 145, 146 alin.(1), (2), (3) din Codul administrativ consideră că, consiliul local nu a prezentat careva argumente în favoarea revocării actului administrativ legal favorabil, totodată, nu a respectat termenul de un an în care autoritatea emitentă avea dreptul de a revoca un atare act.

De asemenea, la aprobarea deciziei sus menționate, Consiliul comunei Băcioi nu a ținut cont de prevederile art.334 din Codul Civil al Republicii Moldova, care prevede că, actul juridic care contravine normelor imperative este nul, iar încălcarea acestor norme duce la nulitatea actului.

Astfel, nu este de acord cu instanța de apel că, autoritatea publică a emis actul administrativ prin aplicarea dreptului discreționar prevăzut în art.225 alin.(2) din Codul administrativ, deoarece dreptul discreționar utilizat corect la aplicare, la soluționarea cazurilor concrete, vine să completeze neajunsurile actului normativ defectuos sau să contribuie la reglementarea litigiului în lipsa normei exprese.

În acest context, indică că la caz, există norma expresă, Codul administrativ, care prevede mecanismul, procedura, autoritatea, care este în drept să respecte drepturile persoanelor beneficiare a actului administrativ.

Totodată consideră că, dreptului discreționar a fost aplicat atât de autoritatea emitentă cât și de instanța de fond prin prisma principiului oportunității, care este secund în raport cu principiul legalității. Acest principiu limitează marja de libertate în pronunțarea deciziei pe cale discreționară, deoarece în actul normativ este indicat în ce condiții este oportun să se facă o abatere de la regula generală.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 octombrie 2021, în ședință publică (f.d.172, 173-185, vol.II).

Materialele cauzei atestă că, la 21 octombrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat avocatului Ion Sîrbu copia dispozitivului deciziei din 13 octombrie 2021 a instanței de apel (f.d.190, vol.II).

La materialele cauzei lipsesc înscrisuri, care ar confirma că, instanța de apel a notificat Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat copia dispozitivului deciziei contestate.

Din materialele dosarului rezultă că, la 21 octombrie 2021, recurenta Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 16 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.191-192, vol.II).

La 08 decembrie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, a recepționat decizia instanței de apel, fapt ce se confirmă prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.194, vol.II).

La 05 ianuarie 2022, prin intermediul secției documentare procesuală a cauzelor civile a Curții Supreme de Justiție, Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 16 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.3-10, vol.III).

Materialele cauzei atestă că, la 17 decembrie 2021, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a recepționat decizia instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.196, vol.II).

La 13 ianuarie 2022, prin intermediul direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 16 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.199-202, vol.II).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată că, Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat au depus recursul cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 31 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa avocatului Ion Sîrbu, Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”, Consiliului comunei Băcioi, Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Societății cu Răspundere Limitată

„Vladanlux”, Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” copia recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, și a recursului depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței (f.d.11, vol.III).

La 24 martie 2022, avocatul Angela Dolea, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vladanlux”, a depus referință la recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” împotriva deciziei contestate, inadmisibil (f.d.20-26, vol.III).

În susținerea referinței a indicat că, consideră decizia instanței de apel legală și întemeiată, iar recursul este declarativ și nu indică asupra încălcări esențiale de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia recurată a instanței de apel. Astfel, recursul declarat nu corespunde criteriilor de admisibilitate, iar o decizie legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.

Consiliul comunei Băcioi, analizând din oficiu legalitatea actelor administrative anterioare emise, și anume a Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” și a Deciziei Consiliului comunei Băcioi nr.9/5 din 29 decembrie 2014 „Cu privire la operarea modificărilor în Decizia Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014”, au constatat vicii deosebit de grave, prin care s-au încălcat norme imperative în vigoare la momentul emiterii lor.

Din considerentele expuse, în vederea restabilirii ordinii de drept, Consiliul comunei Băcioi, din oficiu, în conformitate cu prevederile art.69 alin.(1) din Codul administrativ, a inițiat procedura administrativă privind abrogarea (anularea) Deciziilor Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/5 din 29 decembrie 2014, fapt despre care a fost informată Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” prin scrisoarea nr.02/1-37/1520 din 23 decembrie 2019, astfel fiind respectate prevederile art.70 alin.(1) din Codul administrativ - fapt constatat și de instanța de apel.

Pentru a fi anulate din oficiu ca absolut ilegale Deciziile Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din comuna Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu numărul cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” și nr.9/5 din 29 decembrie 2014 „Cu privire la operarea modificărilor în Decizia Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014, nu era necesar de a audia careva participanți, sau de a constata careva circumstanțe importante, decât constatarea încălcării grave a legislației în vigoare la emiterea acestor decizii, aspecte ce derivă din prevederile art. art.22 alin.(1) - (2) din Codul administrativ și art.87 alin.(1) din Codul administrativ.

În sensul expus, Consiliul comunei Băcioi a constatat vicii deosebit de grave, prin care s-au încălcat norme imperative în vigoare la momentul emiterii lor, care au dus la abrogarea prin emiterea deciziei Consiliului comunei Băcioi mun. Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi mun.

Chișinău”: a fost încălcat art.77 alin.(5) din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală (în vigoare la data emiterii deciziei nr.6/5 din 14 octombrie 2014), a fost încălcat art.2 alin.(6) și (7) din Legea nr.91 din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor (în vigoare la data emiterii deciziei nr.6/5 din 14 octombrie 2014).

În acest context indică că, lipsa licitației publice organizate în condițiile legii, constituie un viciu suficient pentru nulitatea absolută a actului administrativ emis în 2014.

Instanța de apel a constatat că, la baza deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi, a stat faptul nerespectării procedurii legale, cu privire la acordarea terenului în arendă, în afara unei licitații organizate în condițiile legii.

În sprijinul legalității deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” instanța de apel a reținut că, terenul dat în arendă cu suprafața de 0,47 ha nu este adiacent terenului ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”, pentru a fi acordat cu prioritate în arendă acestuia. Având în vedere cele enunțate, autoritatea publică locală întemeiat a conchis cu privire la anularea deciziilor, justificând legal, temeiul emiterii actului administrativ prin faptul că, deciziile abrogate, contravin prevederilor legale enunțate mai sus, nefiind respectată procedura de licitație a terenului pentru darea în arendă.

Mai indică că, prin emiterea deciziilor nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/7 din 29 decembrie 2014 de Consiliul comunei Băcioi, Societății cu Răspundere Limitată „Vladanlux” i-a fost îngrădit definitiv calea de acces (intrare/ieșire) din/spre bd. Dacia, iar prin anularea deciziilor nominalizate prin Decizia nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi mun. Chișinău”, a fost restabilită situația de drept a tuturor persoanelor a căror interese au fost vizate prin aceste acte administrative.

La 30 decembrie 2014, în baza deciziilor nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/7 din 29 decembrie 2014 emise de Consiliul comunei Băcioi, a fost încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” contractul de arendă nr.XXXX, prin care Consiliul comunei Băcioi a dat în arendă Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon” pe o perioadă de 50 de ani, lotul de pământ cu suprafața de 0,47 ha, cu destinația „utilizarea în procesul tehnologic a arendașului” și terenul cu o suprafață de 0,5907 ha cu destinația „cale de acces pentru bunul imobil”, aceste loturi fiind adiacente terenurilor cu numărul cadastral XXXXX - proprietar Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, dar și adiacent al terenului cu numărul cadastral XXXX al cărui proprietar este Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux”.

În acest context indică că, Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux” deține dreptul de proprietate asupra bunului imobil - terenul cu numărul cadastral XXXX, cu suprafața totală în hotarele generale de 3,92 ha, situat pe adresa: mun. XXXX, în vecinătatea terenului cu numărul cadastral XXXX al cărui proprietar este Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”. Deciziile nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și 9/7 din 29 decembrie 2014 emise de Consiliul comunei Băcioi sunt acte administrative individuale defavorabile Societății cu Răspundere Limitată „Vladanlux”, care nu a fost invitat și nu

a participat la dezbaterea emiterii lor, de aceea prin abrogarea lor a fost restabilită ordinea de drept, inclusiv în raport cu terța persoană.

Mai menționează că, la data emiterii deciziei Consiliului comunei Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 și nr.9/5 din 29 decembrie 2014, precum și încheierii contractului de arendă nr.XXXXX, bunurile imobile ce au constituit obiectul acestor decizii nu erau încă formate, iar dreptul de proprietate asupra lor a comunei Băcioi a fost înregistrat de abia la 14 mai 2015, având ca temei Decizia Consiliului comunei Băcioi nr.2/9 din 12 mai 2015 „Cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului de pământ” (peste 6 luni de la data deciziei de dare în arendă).

Potrivit deciziei Consiliului comunei Băcioi nr.2/9 din 12 mai 2015 s-a decis formarea a două bunuri imobile, terenul cu numărul cadastral XXXX și terenul cu numărul cadastral XXXX, modul de folosință „amenajat” și s-a solicitat OCT Chișinău să înregistreze dreptul de proprietate după APL Băcioi.

Deci, este circumstanță certă că, în decembrie 2014 Consiliul local Băcioi nu deținea dreptul de proprietate înregistrat în conformitate cu Instrucțiunea Agenției Relații Funciare și Cadastru nr.112 din 22 iunie 2005 cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, și, respectiv nu avea dreptul de dispoziție asupra lor, inclusiv de a le da în arendă Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”.

În continuare, pe lângă aspectele teoretice invocate în recurs, fără o analiză concretă a deciziei recurate, critică alegațiile recurentului ce ține de aplicarea prevederilor art.146 din Codul administrativ.

Consideră că, instanța de apel, în corespundere cu art.219 alin.(1) - (3) din Codul administrativ, a cercetat starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, a emis o decizie legală de casare a hotărârii din 16 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău, persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux” și ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019.

La 01 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa recurenților, intimatului și persoanei terțe copia referinței depuse de avocatul Angela Dolea, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vladanlux”, la recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a instanței de apel, pentru informare (f.d.31, vol.III).

Prin încheierea din 08 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, și recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a fost numit pentru examinare în complet din cinci judecători.

În conformitate cu prevederile art.247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate, părților fiindu-le create condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, iar întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, părțile au avut posibilitatea de depunere a referinței.

Aici, se impune a învedera că, examinarea cauzei în ordine de recurs în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și dreptului de acces la justiție, în condițiile în care participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor sale.

Verificând argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide necesar de a admite recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, și recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a casa integral decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele motive.

Conform art.248 alin.(1) lit.d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie de casare integrală a deciziei instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În conformitate cu prevederile art.194 alin.(2) coroborat cu prevederile art.21 și art.36 din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În corespundere cu art.21 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

În corespundere cu art.22 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu.

Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

La fel, aplicabile sunt și prevederile art.244 alin.(2) coroborate cu art.231 alin.(2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În sensul art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma alin.(2) și (3) al aceluiași articol, instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține următoarea stare de fapt.

Colegiul consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenților, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

Din cumulul probatoriu administrat speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Decizia Consiliului com. Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 s-a dat în arendă un lot de pământ din com. Băcioi, cu permisiunea organizării accesului către terenul cu nr. cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”.

Prin decizia Consiliului com. Băcioi nr.9/5 din 29 decembrie 2014 au fost operate modificări în Decizia Consiliului com. Băcioi nr.6/5 din 14 octombrie 2014 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din com. Băcioi și permisiunea organizării accesului către terenul cu nr. cadastral XXXXX proprietate privată a Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”, fiind modificat pct.3.1. al Deciziei nr. 6/5 din 2014 referitor la plata de arendă anuală din 175 lei, în 6071,31 lei.

La 19 decembrie 2019 Comisia pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești a emis Avizul pozitiv asupra proiectului de decizie cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului com. Băcioi privind darea în arendă a unui lot de pământ cu suprafața de 0,47 ha, cu nr. cadastral XXXXX.

Astfel, la 22 februarie 2020, Consiliul com. Băcioi a emis Decizia nr.5/21 „Cu privire la abrogarea Deciziilor Consiliului com. Băcioi”.

Invocând încălcarea drepturilor sale, la 20 martie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” s-a adresat cu acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău solicitând anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019.

Totodată, la 25 mai 2020, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi”.

Fiind învestită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, prin hotărârea din 16 octombrie 2020, a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” împotriva Consiliului comunei Băcioi mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019.

A admis cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” cu privire la anularea deciziei nr.5/21 din 22 februarie 2020 „cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi”.

A anulat decizia Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău” și avizul Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești a Consiliului comunei Băcioi municipiul Chișinău din 19 decembrie 2019 (f.d.46, 55-58 vol.II).

Prima instanță a apreciat că, deciziile abrogate prin decizia contestată în speță, sunt acte administrative favorabile Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”, prin abrogarea cărora, sunt afectate drepturile și interesele ultimei, prin urmare, decizia nr.5/21 din 20 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” contestată, în cazul dat, constituie un act administrativ defavorabil Societății cu Răspundere Limitată „Rumeon”.

Prin încheierea protocolară din 24 februarie 2021 a instanței de apel a fost atras în proces, în calitate de persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux” (f.d.104, vol.II).

Prin încheierea protocolară din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost atras în proces, în calitate de persoană terță, Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” (f.d.145, vol.II).

Prin decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Consiliul comunei Băcioi, a fost casată hotărârea din 16 octombrie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă prin care, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău, persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux” și Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019, a fost respinsă (f.d.172, 173-185, vol.II).

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs ridică o problemă de drept procedural în ceea ce privește soluționarea de către instanța de apel a litigiului, care nu a elucidat toate circumstanțele importante a cauzei, s-a abținut de a răspunde la toate întrebările (argumentele) ridicate în fața sa, fapt prin ce a încălcat normele de drept procedural și a emis o hotărâre nemotivată.

La fel, instanța de recurs relevă că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

În aceeași ordine de idei, potrivit jurisprudenței stabilite, CEDO a învederat că unul din principiile legate de administrarea corectă a justiției se referă la hotărârile instanțelor de judecată, care ar trebui să explice în mod adecvat raționamentele pe care se bazează. Măsura în care se aplică această obligație de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie determinată în funcție de circumstanțele cauzei (a se vedea *Moreira Ferreira*, ibidem, par. 84; *Orlen Lietuva LTD. vs Lituania*, 29 ianuarie 2019, par. 82).

Procedând la examinarea fondului recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție învederează că, exigența motivării hotărârii judecătorești este o garanție a caracterului echitabil al procedurii și împotriva arbitrariului instanței de judecată. În acest caz, instanța de apel are obligația de a indica motivele raționamentelor sale și să facă referire la legea guvernantă a speței.

Pe baza acestei analize juridice, instanța de apel trebuie să tragă concluziile de rigoare în urma examinării cererilor de apel. Etapele menționate trebuie să fie consecutive și să se afle într-o strânsă legătură logică, ceea ce consolidează ipoteza că soluția finală a instanței de judecată urmează să rezulte din partea motivată a hotărârii judecătorești.

Aici, instanța de recurs notează că, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a constatat în mod frecvent încălcări ale articolului 6 par. 1 din Convenție, în special, în cauzele care ridicau probleme cu privire la motivarea hotărârilor judecătorești (a se vedea *Fomin vs Moldova*, 11 octombrie 2011, par. 31 și 34; *Mitrofan vs Moldova*, 15 ianuarie 2013, par. 54; *Lebedinschi vs Moldova*, 16 iunie 2015, par. 31, 36; *Nichifor vs Moldova*, 20 septembrie 2016, par. 30). Astfel,

constatările de mai sus, în sine, ar putea fi o bază temeinică pentru stabilirea încălcării articolului 6 din CEDO.

La acest capitol, instanța de recurs urmează să verifice dacă instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au expus asupra tuturor pretențiilor invocate, asupra tuturor argumentelor înaintate și dacă au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Așa fiind, prin decizia instanței de apel s-a respins acțiunea formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău, persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux” și Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” și a avizului Comisiei pentru construcții, arhitectură, relații funciare și gospodărești din 19 decembrie 2019.

În consolidarea soluției cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” instanța de apel a reținut prevederile art.74 alin.(3), 76 alin.(3), 14 alin.(2) lit.c) și d), 77 alin.(3)-(5) din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art.9 alin.(1) din Legea nr.523-XVI din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, art.2 alin.(7) din Legea nr.91-XVI din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, prin prisma cărora instanța ierarhic inferioară a concluzionat că, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se face prin licitație publică, organizată în condițiile legii.

Efectuând controlul judiciar al deciziei instanței de apel, colegiul lărgit al instanței de recurs relevă că, instanța ierarhic inferioară s-a abținut de a combate argumentul invocat de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” în justificarea pretențiilor cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” precum că, actul contestat a fost emis în temeiul Legii nr.91-XVI din 05 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, care a fost abrogată prin Legea nr.29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice, publicată în Monitorul Oficial nr.142-148 din 04 mai 2018.

În aceeași ordine de idei, colegiul lărgit al instanței de recurs relevă că, totodată, reclamanta/recurenta Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” susține cu vehemență și faptul că, la data emiterii deciziei Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi”, nu exista articolul 77 alin.(5) din Legea nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, însă în conținutul deciziei recurate nu se regăsește un răspuns cu privire la aplicabilitatea normelor invocate de reclamantă/recurentă.

Or, unul din temeiurile invocate în anularea deciziei Consiliului comunei Băcioi, municipiul Chișinău nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” este că, la emiterea actului administrativ individual

defavorabil contestat, autoritățile publice au acționat contrar prevederilor art.21 din Codul administrativ.

Din conținutul cererilor de chemare în judecată precum și a recursurilor colegiul lărgit al instanței de recurs reține că, atât reclamanta/recurenta Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” cât și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat susțin că, Consiliul comunei Băcioi nu a prezentat careva argumente în favoarea revocării actului administrativ individual favorabil, totodată fiind încălcat termenul de un an în care autoritatea emitentă avea dreptul de a revoca un atare act.

Sub acest aspect, instanța de fond a concluzionat că, la emiterea deciziei contestate nr.5/21 din 22 februarie 2020 „Cu privire la abrogarea deciziilor Consiliului comunei Băcioi” Consiliul comunei Băcioi urmă să se conducă de prevederile art.146 din Codul administrativ, or, instanța de fond nu a reținut temeuri de revocare a actelor administrative favorabile SRL „Rumeon”, precum și nu a reținut careva probe în vederea respectării termenului de un an în interiorul căruia era în drept să revoce actele administrative.

În aceste condiții, instanța de apel prin admiterea apelului depus de Consiliul comunei Băcioi și casarea hotărârii primei instanțe, urma să reflecte în decizia contestată de recurenți motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Or, în acest context instanța de apel a argumentat superficial temeurile invocate de intimații/recurenții Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat cu privire la netemeinicia apelului depus de Consiliul comunei Băcioi

Analizând, sub acest aspect, decizia instanței de apel contestată cu recurs de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța ierarhic inferioară s-a abținut de a aduce un răspuns conform rigorilor argumentelor menționate invocate de recurenți/reclamanți atât în conținutul cererii de chemare în judecată precum și pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel, prin referința depusă la cererea de apel.

Drept urmare, este incontestabil că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel, instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Aici, colegiul lărgit al instanței de recurs notează că, potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evedențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Colegiul menționează că, art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României* din 15 februarie 2007, paragraful 29; *Van den Hurk împotriva Olandei* din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României* din 15 februarie 2007, paragraful 29; *Helle împotriva Finlandei* din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (*Hirvisaari împotriva Finlande*). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 § 1 din CEDO (*Hiro Balani vs. Spania*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, corectarea erorilor instanței de apel la judecarea cauzei în ordine de recurs nu este posibilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, și recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, de a casa integral decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Ținând cont de rolul specific al instanței de recurs și de preeminența dreptului, este imperios, ca la reexaminarea cauzei în ordine de apel, să fie remediate neajunsurile procedurii inițiale (a se vedea cauzele *Baka vs Ungaria* (Marea Cameră), 23 iunie 2016, parag. 117; *Zubac vs Croația* (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 123 – 125).

Astfel, cauza de contencios administrativ urmează a fi judecată în întregime în cadrul unor proceduri noi, în cadrul căreia instanța de apel va avea sarcina de a stabili o legătură clară între faptele cauzei, dispozițiile legale aplicabile și concluziile la care a ajuns. În funcție de rezultatul aprecierii juridice, instanța de apel va trebui să constate temeinicia sau netemeinicia acțiunii înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată

„Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi mun. Chișinău, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux”, Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la anularea actelor administrative (a se vedea, spre exemplu, importanța rejudecării cauzei de către instanțele ierarhic inferioare în baza considerentelor unei instanțe de recurs, Victor Harovschi vs Moldova, 18 noiembrie 2008; Dimitar Yordanov vs Bulgaria, 6 septembrie 2018, parag. 52 – 53).

Reieșind din cele expuse, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art.247, 248 alin.(1) lit.d) și alin.(2) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, și recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Se casează integral decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Rumeon” și Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Băcioi mun. Chișinău, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Vladanlux”, Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la anularea actelor administrative, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron